

ת"פ 1310/03 - סעיד עווד נגד מדינת ישראל - המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 1310-03 מדינת ישראל נ' ס.ע.ע. מערכות מיזוג אויר וצנרת בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מבקש סעיד עווד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד הישאם מטר
נגד מדינת ישראל - המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ע"י
משיבה פרקליטות צפון

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה לעכוב הליכי גבייה שננקטו נגד המבקש.

2. ביום 7.7.04 הורשע הנאשם בהעדרו בארבעה אישומים הכוללים עבירות שונות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961, ונגזר עליו קנס בסך 80,000 ₪ או שנת מאסר תמורתו.

טיעוני הצדדים

3. **המבקש** טען כי בחלוף 14 שנה, התיישן העונש. עוד טען כי בצוע פסק הדין בשיהוי כה ארוך יהווה חריגה מכללי הצדק הטבעי. הבקשה לא נתמכה בתצהיר מטעם המבקש ולא צורפה לה אסמכתא כלשהי.

4. **המשיבה** טענה כי מירוך ההתיישנות הופסק באמצעות פעולות שבוצעו לגביית החוב, אשר מאיינות גם את טענת השיהוי. הבקשה נתמכה באסמכתאות כפי שיפורט להלן.

דין והכרעה

5. נוכח המסד העובדתי שהניחה המשיבה באמצעות האסמכתאות שצירפה לתגובתה, אני סבורה שיש לדחות את הבקשה ולהלן נימוקיי.

6. אציין כי לאור האמור ברעפ 837/12 מדינת ישראל נ' אולג גוסקוב (20.11.2012) (להלן: "**הלכת גוסקוב**"), לא ראיתי לקבוע דיון במעמד הצדדים טרם מתן ההחלטה. בהלכת גוסקוב נקבע, כי אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים בטרם יורה בית המשפט על ביצוע צו המאסר, נוכח החשש מפני סרבול הליכי הגבייה והאכיפה וניצולם לרעה מצד החייבים (ראו פסקה ל"ג- ל"ד). מקל וחומר, בנסיבותיה של הבקשה שלפניי.
7. לאחר מתן גזר הדין, ומשלא שולם הקנס, הועבר הטיפול בגבייתו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: "**המרכז**").
- המרכז שלח למבקש דרישת תשלום ראשונה בשנת 2005 בדואר רגיל, ובהמשך נשלחה דרישה שניה במסירה אישית, אשר התקבלה על ידי המבקש ביום 13.2.16, כאמור באישור המסירה שצורף.
8. משלא פעל המבקש להסדרת חובו, הטילה המשיבה עיקולים שונים על משכורתו של המבקש ועל חשבונות הבנק שלו, וזאת בשנים 2006, 2009, 2017. ביום 25.1.10, בעקבות העיקול על צד ג' בנק, התקבל תשלום בסך ₪ 2,100.
9. בתחילת שנת 2010 הוברר כי במסגרת הליכי פשיטת רגל, ניתן צו כינוס בעניינו של המבקש, ובהתאם הוקפאו ההליכים בעניינו של המבקש.
10. בשנת 2016 הוברר כי צו הכינוס בוטל עוד באמצע שנת 2010, והמשיבה הפשירה את תיקי המבקש ושלחה לו הודעה על המשך הליכי הגבייה.
11. בשלהי 2017, בהתאם להלכת גוסקוב, נשלחה למבקש התראה טרם הפעלת פקודת מאסר, אשר על פי אישור המסירה שצורף, נמסרה לידי אביו של המבקש ביום 27.3.18.
12. התראה נוספת נשלחה לכלא בו שהה המבקש אותה עת, ונמסרה לשב"ס ביום 18.3.18. (ראו אישור מסירה).
13. משלא נעשתה כל פעולה להסדרת החוב, התבקשה פקודת מאסר, אשר נחתמה על ידי כבוד הנשיא דורון פורת ביום 28.5.18, ונשלחה לבצוע על ידי שב"ס מספר ימים לאחר מכן.
14. חובו של המבקש בתיק זה עומד כיום על כ-146,000 ₪. במהלך השנים הארוכות בהן היה המבקש מודע בהחלט לחובו, שילם סכומים זעומים בלבד (לדוגמא, ראו עמדת בית המשפט המחוזי בע"פ 9893-12-14 סעיד עלי נ. המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות). הבקשה אינה מכילה שמץ הסבר או בדל נימוק ביחס לנסיבות בגינן התעלם המבקש כליל מחובותיו לאורך שנים ארוכות.

15. לא למותר לציין כי המבקש צבר חובות רבים נוספים, שמקורם בדוחות תנועה ובפסקי דין של בתי משפט שונים. סך כל חובותיו עומד כיום על קרוב ל-300,000 ₪.

16. על יסוד האמור, לא מצאתי כי נסתרה חזקת התקינות המנהלית, שוכנעתי כי המשיבה פעלה כדין לגביית חובו של המבקש, בהתאם להלכת גוסקוב וכן על פי שלושת השלבים שנקבעו בע"פ 4919/14 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) והתכליות עליהן הם מבוססים, וכי מירוצ' ההתיישנות הופסק על ידי פעולות אלה.

17. בין השנים 2010 ועד 2016 חל שיהוי בטיפול בגביית חובו של המבקש. השיהוי נבע בתחילה מהליכי פשיטת הרגל שהתנהלו בעניינו של המבקש. ראוי היה, לטעמי, כי המרכז ישוב ויטפל בגביית חובותיו של המבקש סמוך לאחר בטול צו הכינוס. יחד עם זאת, בשקלול כלל הנתונים, ובאיזון מכלול האינטרסים, אני סבורה כי אין בשיהוי זה כדי לשנות באופן משמעותי את פני הדברים ואין בו כדי להביא לקבלת בקשה זו.

18. **אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.**

19. הנאשם רשאי, כמובן, לפנות למרכז בבקשה להסדרת החוב.

המזכירות תעביר החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ח, 01 יולי 2018, בהעדר הצדדים.